

Obsah.

Předmluva	5
I. Doba přemyslovská. (Století 10.—13.)	7
STÁT	9
Hlava státu (str. 9); poměr k Německu resp. středověké říši „římské“ (10—11); panovnická moc (11—13); dvorské úřady (13); dvorské sjezdy (13—14); území (14—15); úděly a hradské zřízení (15—17); obyvatelstvo (17—19).	
PRÁVNÍ KULTURA	20
Obyčej a zákon (20); Konrádova statuta (20—21); princip „osobního“ práva (21); počátky zemského práva (22).	
SOUKROMÉ PRÁVO	23
Rodinné a rodové společenství (nedílnost) (23); odúmrť; spolky, ssutí (24); manželství (24—25); vlastnictví, výsluhy selská držba (25—26); obchod, ručení za právní vady (26—27); smrt a majetek (27); horní právo (28).	
PRÁVO TRESTNÍ	29
Veřejný zájem a iniciativa (29); prosazování křesťanské morálky (29); krádež, loupež, zabití (30); poprava, psaní, tortura, milost (31); asyly (32).	
SOUDNÍ ŘÍZENÍ	33
Hlavní rysy (33); dvorský soud (33—34); hradské soudy a popravy (34); soudnictví pozemkově vrchnostenské a jiné (35); ordály, očisty, svědci (36).	
II. Feudalismus 14.—16. století	37
STÁT	38
Koruna, dualismus královsko-stavovský (39); husitské mezidobí (40); stavovský odboj 1618—1620 (40—41); poměr k Německu a k říši „římské“ (41—42). Hlava státu: trůnní právo (42—43); panovnická moc (43—44). Sněmy: zemské a krajské (44—45); ve vedlejších zemích (45); generální sněmy (46). — Ústřední úřady a instituce: dvorské úřady (46—47); rada královská (47); královská kancelář (47—48); hejtmánství německých lén (48); minemistr, soudy komorní a dvorské (49); česká komora (49—50); apelační soud (50); inkolát (51). — Země: Čechy (51); Morava, Slezsko, Lužice (52); jejich správa (53); nejvyšší zemští úředníci (53—55); menší úředníci (55); moravští úředníci (55—56). — Kraje: popravy a krajské soudy	

(56—57); hejtmané krajští (57—58); vedlejší země (58). — Města: hlavní rysy (59); schéma organizace městské (60); kategorie měst, cechy (61). — Panství: princip pozemkové vrchnosti, poddanství (61—62); vrchnostenská správa (62—63); bĕrnĕ z poddaných (63).	
PŘÁVNÍ KULTÚRA	64
Zemské právo a zvláštní práva (64); usnesení snĕmů a ná- lezy zemských soudů (65); desky zemské (65—66); kodifikační pokusy: Codex Carolinus (66—67); právní knihy (67); Všehrđ, Ctibor Tovačovský (68); zemská zřizení česká (69—70) a v ostatních zemích (70—71). Městské právo: pri- vilegia, statuty, právní knihy (72); vrchní práva (73); Brikeč z Licka (74); Koldín (74—75). Recepte římského práva (75—78). Zvláštní práva: horní (78—80); lenní (80—81); selské (81—82); viničné (83); církevní (83—85).	
SOUKROMÉ PŘÁVO	86
Nedílové zřizení (86—87); manželství (87—89); děti, sirotci (89—90). Majetek: různé právní kategorie nemovitĕho majetku (90—91); svobodné statky (91—92), léna (92); zástavy (93); selská držba nezakoupená a zakoupená (93—95). Obligace: trhová smlouva (95—96); správa (96); zápůjčka (96—97); kupování platů (97—98); pracovní smlouvy (98—99). Ručení: ležení (99); lání (100); zástava ruční (100); zástava nemovitostí s držbou (101); ruko- jemství (102). Dispoice na případ smrti: mocný list, kšaft (102); zápis s místem a bez místa (103).	
TRESTNÍ PŘÁVO	104
Mír, opovĕdnictví, msta (104). Delikty stíhané ex officio: velezrada, penĕzokazectví, odboj (105); kacířství, rouhání, kouzla (106); pohlavní delikty (106—107). Delikty proti životu, zdraví, cti a majetku (107—108); trestní práva zvláštní (108); tresty (109); policejní péče (109).	
SODNÍ ŘÍZENÍ	110
Hlavní vývojové rysy (110); konec ordálů (110—111). Zemské soudy: složení a příslušnost (111); schéma průběhu jednání (112—113). Ostatní šlechtické soudy (113—114). Soudy městského práva (114—115); apelační soud (115 až 116); jiné soudy zvláštních práv (116).	
III. Doba habsburská a východ z ní	117
STÁT	119
Přehled vývoje do r. 1848 (119—120); od r. 1848 (120 až 121); od r. 1918 (121—123). Hlava státu: změny po Bílé Hoře (123); císařství rakouské (124); trůnní právo (124 až 125); královská moc (125—127). Pomĕr k římské říši a k Německu (127—128). Zánik ústředních úřadů a institucí	

českých (128—130); česká dvorská kancelář (130—131); inkolát (131). Země: Lužice (131—132); Slezsko (132); vlády v zemích (133—134); nejvyšší zemští úředníci (134—135); zemské sněmy (135—137); výbory zemské (138). Konec krajské organizace, městského zřízení a pozemkové vrchnosti: kraje (138—140); města (140—142); zrušení nevolnictví (142); katastry (143); zrušení poddanství (143—145). Novější správní organizace: přehled vývoje (145—146); samospráva (146); obce (147—148); zemské celky (148—149). — Organizační nadstavba česko-rakouská: dualistická centralisace 1749 (149—150); Rakousko v užším smyslu od r. 1848 (150—153). — Organizační nadstavba celého habsburského soustátí: tři nejstarší orgány ze 16. století (153—154); jejich proměny (154—155); císařství rakouské 1804 (155); centrální ústrojí (156—158); ústava z r. 1849 (158) a další ústavy (159—160).

PRÁVNÍ KULTURA 161

Hlavní vývojové rysy (161); obnovená zřízení (161—162); královská nařízení (163); konec zvláštních práv (163—165); sjednocování práva v českém státě (165—166). — První „rakouské“ zákoníky: tereziánské (166) a josefínské (167); Všeobecný občanský zákoník (167). Theorie právní (168). Evidence zákonů a nařízení (169—170).

SOUKROMÉ PRÁVO 171

Přeměna starého českého práva, hlavně zemského (171); rakouská kodifikace a unifikace a její měšťanský ráz (172); stírání společenských rozdílů a nerovností (172—173); mizení svátostných elementů (174); omezování individualismu: vlastnictví (174—175); přeměny v dědickém právu (176); překonání liberalismu (176—178); sociálnost v právu (178—179); zvláštní zákonná úprava některých vztahů (179—180).

TRESTNÍ PRÁVO 181

Přehled vývoje (181); ráz trestního práva v 17. a 18. století (182—183); změny od Josefa II. (184—186).

SOUDNÍ ŘÍZENÍ 187

Hlavní vývojové rysy do Josefa II. (187—188); zánik soudů odlišných podle stavu (188—189); pravidelná instancní posloupnost (190); soudní organizace z doby po r. 1848 (191); proměny zásad procesních (192—193).

Přehled státních útvarů, dynastií a panovníků 194

Základní díla o československých právních dějinách 198

Rejstřík 199